

Prasečina

Broky mi prosvištěli kolem hlavy. Jen s podivem se žádný z nich neprodral skrze mou lebku až do mozkomíšního moku.

Udělal jsem parakotoul. Pak kotrmelec a přímo z něj udělal výpad dvěma parangy. Horká krev a střeva mi vycákly přímo do obličeje. Myslivec s brokovnicí zavil jako vlk na měsíc a padl k zemi.

V otočce jsem odhodil jeden z parangů prudce za sebe a zatímco jsem do uvolněné ruky bral brokovnici levý koutek pravého oka periferně pozoroval jak se ostří zařezává do krku dalšího myslivce až nakonec jeho hlavu úplně oddělil. Mám holt v ruce švih.

Ještě než stihla hlava dopadnout na zem jsem v otočce vystřelil směrem ke zbývajícím skupince zelených banditů. Moje broky byly přesnější než jejich - těla dvou těch chlapů se začala trhat na kusy.

Tohle všechno trvalo jen několik vteřin.

Pak jsem vydechl. Stál jsem uprostřed lesa a kolem mě leželo jedenáct čerstvých mrtvol.

Jen jedenáct? Má jich být dvanáct!

Šest metrů a padesát sedm centimetrů severovýchodně od mé pozice se něco šustlo. Skočil jsem vpřed a z letu přešel na hvězdicu. Přesto se mi asi tisíc vyloženě nasraných včelek zarylo do zadnice. Trhlo to se mnou a já přeletěl několik metrů vzduchem zády přímo do stromu. Po kůře jsem pomalu sjel dolů a dělal mrtvého. Nebylo to příliš těžké.

Zelený mužíček nadšeně přicupital ke své oběti. Už se určitě těšil až mi narve do huby větvičku a bude se plácát po ramenou jaký, že je pašák, že ochraňuje přírodu. Přistoupil přímo ke mě a záhy mu došlo, že nejsem tak úplně mrtvý. Usmál jsem se na něj.

Namířil mi na srdce. A taky se blbě tlemil. To už se země zřetelně třásla.

Trvalo mu pár, pro mně sakra dlouhých vteřin, než mu úsměv opadl. Pak už se jen otočil a kly se mu zarazili do břišní dutiny a začali trhat vnitřní orgány. Vystřel letěl do vzduchu ale taková flustačka by na mutokance stejně nestačila. Na půltunového mutokance je potřeba alespoň gatling anebo raketomet. Mysliveček to určitě věděl a tak už jen řval. Lidi se holt loví lépe než zvířata dnešní doby. Ovšem jak kteří lidé.

Zatímco myslivcův řev dohasínal v houští několik desítek metrů daleko, jsem se pomalu zvedal na nohy. Prdel mě neskutečně bolela, ale mutokanec se určitě vrátí s celou svou prasečí rodinkou. Budou mít řádnou hostinu a já rozhodně nechci být její součástí.

Krvácel jsem. Rychle jsem sebral jednu brokovnici a oba parangy a odbelhal se asi šestnáct metrů a třicet sedm a půl centimetru západně - na místo, kde jsem zahodil batoh když bylo jasné, že mě myslivci doženou.

Poklekl jsem k batohu a s přední kapsy vytáhl platíčko ibalginů - spolky jsem rovnou dva. Hned po té jsem vytáhl pinzetu a sundal si kalhoty. Broky musely pryč. Mezi zuby jsem si narval kus větve a stiskl. Nechtěl jsem svým křikem poutat pozornost. Tahal jsem jeden brok ze zadnice za druhým - nakonec jich bylo jedenáct. Musel jsem zastavit krvácení a tak jsem s batohu vytáhl ducttape. Věrnou pomocnici. Sice mě omezí v pohybu ale od té doby co jsem sní ofašoval břicho rozpárané motorovou pilou k ní mám maximální důvěru.

Za několik minut už jsem stál opřen o strom a pozoroval jak se s východu žene mutoprasnice a tři mutoprasátka. Takticky jsem se rozhodl pokračovat směrem na západ - pryč z tohoto šíleného lesa.

O sedmadvacet minut a šestatřicet, mno, skoro sedmatřicet vteřin, jsem se dobelhal na louku a v dálce uviděl několik stavení. Vesnička. Pokud v ní nebydleli ti šílení myslivci tak by to mohlo být příjemné zpestření mé cesty za záchranou světa. Párek hodných lidí jsem nepotkal už dvěstěpadesát tři dní, šestnáct hodin a třináct vteřin. Ten čip v mozku je občas šíleně otravná věc.

Vykročil jsem vstříc vesnici a najednou tam stál. Jaktože jsem jej nezaregistroval dříve? Sakra!

Mrštná, až stopadesátkilometrů za hodinu rychlá chlupatá stvůra se dvěma deseticentimetrovými zuby ostrými jak břitva.

Koukal jsem přímo do očí mutozajíce.

Autor: Firejs

Hodnocení:

Dawen: 4

Cheky: 4

Ssyx: 4

Tína: 4

Viky: 4

Ssyx: 4

Průměrná známka: 4,0

Dawen

No, tak aspoň to bylo krátké. Choking hazard se Saýcem a krutopřísnou gramatikou.

Tína

Prasečina je autorův pravopis. I já u čtení vila jako vlk na měsíc. A ten čip v mozku, který našťestí vysvětlil hrdinovu počítačovou obsesi, byla občas šíleně otravná věc. Povídka má ideální délku, scéna je jako vystřižená z románu kopřivového typu, ale jako samostatná povídka neobstojí, natož s tolika chybami. Korekturu. Pointa v podobě mutozajíce to nezachránila.

Ssyx

Chyby, chyby a nelogičnosti. Tuhle povídku před pětkou zachraňuje jen její krátkost a vtipný námět. Kuchání parangy a čip v mozku je sice dobrá připomínka oblíbeného Kulhánka, ale nulová pointa je pro mě ztrátou času.

Cheky

Už první slova povídky: "Broky mi prosvištěli..." dává tušit, že u tohohle si člověk nevystačí se čtením a bude zapotřebí povolání kryptografa. On totiž pokud někdo víje, není to totéž, jako kdyby vyl. A k tomu všemu navíc autor píše čárky ještě hůř, než já. Zabíjení myslivců v Kulhánkovském stylu je fajn, ale i když je vidět, že to autor myslel jako vtip, chybí tomu cokoliv, co by mě jakkoliv zaujalo.

Viky

Od pětky to zachránilo jen zjevení mutozajíce.

Meehail

Známka: 3

Ďalšie dielo z kategórie, kde autor kdesi zabudol pointu, dôvod, prečo ho napísal. Ako akcia je to napísané dobre. Páčilo sa mi aj to, že fakt, ktorý čitateľ tuší od začiatku, teda, že hlavná postava má v hlave čip, resp. je inak vylepšená, autor uvádza až ku koncu pomerne nenútene. Ale na konci som sa opäť pýtal, načo som si mal prečítať príbeh ďalšieho človeka, ktorý jednoducho pravdepodobne zomrie? Vo výseku jeho života, ktorý predo mňa autor postavil, neurobil nič výnimočné, nebol nijako zaujímavý, rovnako ako načrtnutý svet, v ktorom žije. Vlastne by si to zaslúžilo hodnotenie 4, aj keď to bolo o chlp lepšie ako poviedky, ktoré skončili nižšie.